

23.08.2013/EN

Wzorzec FCI nr.88

OWCZAREK SZETLANDZKI

rewizja tłumaczenia polskiego lipiec 2022 Mirosław Redlicki

KRAJ POCHODZENIA: Wielka Brytania.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 19.08.2013

UŻYTKOWOŚĆ: Pies owczarski i do towarzystwa

KLASYFIKACJA FCI: Grupa I Psy pasterskie i zaganiające (z wyjątkiem szwajcarskich psów do bydła)

Sekcja 1 Psy pasterskie.

Bez prób pracy.

WRAŻENIE OGÓLNE: Mały, długowłosey, urodziwy pies pracujący, nie może być ociężały ani krępy. Ruch lekki i pełen wdzięku. Harmonijnie zbudowany, wszystkie części ciała składają się na proporcjonalną całość. Obfita sierść z kryzą i kołnierzem, czyste linie głowy i słodki wyraz dopełniają piękna tego psa.

WAŻNE PROPORCJE: kufa i czaszka jednakowej długości (kąciki oczu wypadają na środku długości głowy). Długość tułowia od stawu barkowego do guza siedzeniowego trochę większa od wysokości w kłębie.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Bystry, ożywiony, czujny, zdecydowany i inteligentny. Przywiązany do właściciela i bardzo mu oddany, nieufny wobec obcych, nie nerwowy.

GŁOWA : Głowa subtelna, elegancka, ale nieprzesadnie; oglądana z przodu i z boku ma kształt długiego, tępego klina, zwężającego się ku nosowi. Szerokość mózgowczaszki proporcjonalna do jej długości i długości kufy, a wszystko to odpowiednie do wielkości psa.

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: płaska, umiarkowanie szeroka między uszami, guz potyliczny niewidoczny. Linie profilu równoległe.

Stop: nieznaczny, ale widoczny.

TRZEWIOCZASZKA: Właściwy i charakterystyczny wyraz osiągnięty jest dzięki idealnemu wyważeniu mózgowczaszki i kufy, kształtowi, barwie i osadzeniu oczu oraz prawidłowemu osadzeniu i noszeniu uszu.

Nos: czarny.

Wargi: przylegające, o czarnych krawędziach

Uzębienie: szczęki równe, mocne, mocna zuchwa. Mocne zęby, komplet siekaczy styka się w zgryzie nożycowym. Bardzo pożądane kompletne uzębienie.

Policzki: płaskie, płynnie przechodzące w ładnie zaokrągloną kufę.

OCZY: Średniej wielkości, skośnie osadzone, kształtu migdała, powieki czarne. Ciemnobrązowe, tylko u psów marmurkowych mogą być (jedno lub obydwa) niebieskie lub niebiesko nakrapiane.

USZY: małe, umiarkowanie szerokie u nasady, osadzone dość blisko siebie na wierzchołku czaszki. W spoczynku odrzucone do tyłu, przy pobudzeniu nastawione, z końcami opadającymi do przodu.

SZYJA: Umieśniona, łukowato wysklepiona, dostatecznie długa, by głowa mogła być noszona dumnie.

TUŁÓW:

Grzbiet: prosty, lekko wysklepiony w lędźwiach.

Zad: stopniowo opadający ku tyłowi.

Klatka piersiowa: głęboka, sięgająca łokcia, żebra wysklepione, spłaszczające się ku mostkowi, aby pozwalały na swobodną akcję kończyn.

OGON: Nisko osadzony, kręgi ogonowe zwężają się ku końcowi, który sięgać musi przynajmniej stawu skokowego. Obficie owłosiony, na końcu lekko zakręcony. W ruchu może być wzniesiony, ale nigdy powyżej linii grzbietu. Nie może być skręcony.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Wygląd ogólny: oglądane z przodu proste, suche, dobrze umięśnione, o kośćcu mocnym, ale nie ciężkim.

Łopatki: wyraźnie skośnie ustawione, w kłębie rozdzielone tylko przez kręgi, ale niżej rozstawione szerzej, aby dać miejsce dla dostatecznego wysklepienia żeber. Staw barkowy dobrze kątowny.

Ramię: mniej więcej takiej samej długości, co łopatka.

Łokieć: w połowie odległości od kłębu do podłoża.

Śródrezcze: mocne i elastyczne.

Łapy: Owalne, o mocnych opuszkach, palce zwarte i wysklepione.

KOŃCZYNY TYLNE:

Uda: szerokie i dobrze umięśnione, kość udowa ustawiona pod odpowiednim kątem do miednicy.

Stawy kolanowe: dobrze kątowne.

Stawy skokowe: te ostatnie nisko umiejscowione, suche i mocne.

Śródstopie: oglądane z tyłu, proste, o mocnym kośćcu.

Stopy: Owalne, o mocnych opuszkach, palce zwarte i wysklepione.

RUCH: ruch swobodny, lekki, pełen wdzięku, z mocnym napędem kończyn tylnych, dający maksymalną efektywność przy minimalnym wysiłku. Krok sztywny, związany, wysoki, toczący, wysokie podnoszenie i plątanie łap są w najwyższym stopniu niepożądane.

SZATA:

Sierść: z podszerstkiem; włos okrywowy długi, prosty i szorstki w dotyku, podszerstek krótki, miękki i gęsty. Obfita grzywa i kołnierz, na przednich nogach wyraźne pióra. Tyłne kończyny bogato obrośnięte, ale poniżej stawu skokowego włos raczej krótki. Kufa gładka. Sierść nie powinna zacierać linii sylwetki. Osobniki o krótkim włosie wysoce niepożądane.

MAŚĆ:

Śniada: jednolita lub z nalotem, w odcieniach od jasnozłotego do ciemnomahoniowego, w nasyconych odcieniach. Niepożądana wilczasta ani szara.

Trójbarwna: intensywnie czarny tułów, podpalanie pożądane jak najbardziej intensywne.

Niebieska marmurkowa: Tło srebrzystoniebieskie, w czystym odcieniu, na nim czarne plamki i łatki.

Pożądane intensywne podpalanie, ale jego brak nie stanowi wady. Rozległe czarne łaty, szare tło czy rdzawe naloty na włosie okrywowym lub podszerstku w najwyższym stopniu niepożądane, bo maść ma być niebieska.

Maść czarno-biała i czarna z podpalaniem są także prawidłowe.

Mogą występować (co nie odnosi się do psów czarnych z podpalaniem) białe znaczenia w postaci strzałki i kołnierza, na klatce piersiowej, nogach i końcu ogona. Znaczenia takie są pożądane, ale ich brak nie jest wadą. Białe łaty na tułowiu w najwyższym stopniu niepożądane.

WIELKOŚĆ: Idealna wysokość w kłębie to 37 cm dla psa i 35.5 dla suki. Odchylenie o więcej, niż 2.5 cm w którąkolwiek stronę, jest w najwyższym stopniu niepożądane.

WADY:

Każde odstępstwo od powyższego wzorca powinno być uznane za wadę i oceniane stosownie do stopnia nasilenia, wpływu na zdrowie i dobrostan psa, a także zdolność do wykonywania pracy, do której był tradycyjnie przeznaczony.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna lęklivość.
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania

NB:

Samce mieć powinny dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.